

Trangstilfælde til Personer, der af dem utilregnelige Aarsager ikke have kunnet optages som Medlemmer af en Sygekasse. Indenrigsministeren har imidlertid stærkt fremhævet det betænkelige i at gaa bort fra Princippet: Hjælp til Selvhjælp, som hidtil har ligget til Grund for Samfundets Sygeforsikring gennem de anerkendte Sygekasser. I det højeste burde der blive Spørgsmaal om at yde Personer, der paa Grund af kronisk Sygdom og lignende ikke have kunnet optages i en Sygekasse, samme Hjælp af det offentlige, som tilkommer Medlemmer af de stedlige, anerkendte Sygekasser. Hjælpen kunde da eventuelt ydes gennem de anerkendte Sygekasser, hvorved en god Kontrol vilde opnaas. Men da Virkningerne af en saadan Ændring i den bestaaende Lovgivning ikke ville kunne overses og bedømmes uden forudgaaet nøjere Undersøgelse, og da det mulig kunde virke forstyrrende overfor de alt bestaaende statsunderstøttede Sygekasser, og endelig da Indenrigsministeren overfor Udvalget har givet Tilsagn om at ville optage den antydede Udvidelse af Omraadet for Fattiglovens § 63 til nærmere Overvejelse og Undersøgelse, blandt andet af de Udgifter, som herved vilde paadrages de kommunale Kasser, har Flertallet ikke ønsket for Tiden at stille Forslag til Ændring af nævnte Lovbestemmelse.

Et *Mindretal* (P. Knudsen, Marott og K. Pedersen) har i Udvalget stillet Ændringsforslag vedrørende de her nævnte Spørgsmaal, men da der ikke har kunnet opnaas Tilslutning til saadanne Ændringsforslag, har Mindretallet i Henhold til det ovenfor anførte opgivet at stille Ændringsforslag, idet Mindretallet med Hensyn til Sygehjælpen særlig betoner, at det herefter altsaa tør forventes, at „Sagen snarest — forhaabentlig allerede i næste Samling — vil komme til at foreligge Rigsdagen.“

I Landstinget henlede Johnsen Opmærksomheden paa, at der — som ogsaa ved tidligere Lejligheder hævdede i Landstinget — burde ske den Forandring i de gældende Regler, at Staten overtager en Del af Udgifterne til de heromhandlede Syges Underhold, Kur og Pleje, og at det tidligere var vedtaget i Landstinget, at Udgifterne til trængende døvstummes Ophold paa Anstalter, for saa vidt angaar Købstæderne, skulde reparteres paa vedkommende Amts Købstæder i Stedet for, at de nu hvile paa den enkelte Kommune. Indenrigsministeren anmodede om, at man vilde lade disse Spørgsmaal ligge for ikke at lægge Lovforslagets Vedtagelse i denne Samling Hindringer i Vejen. Et Forslag af Johnsen om at henvise Sagen til Udvalg forkastedes med 25 St. mod 19. Landstinget vedtog derefter Lovforslaget uforandret.